

”Risti tuntuu”

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.
Kristuksessa rakkaat kuulijat! Luen Jumalan sanaa profeetta Jeremian kirjan luvusta kaksi, jakeesta 19:
”Nyt saat katkerasti kokea, miten paljon onnettomuutta koituu siitä, että et pelännyt minua, Jumalaasi. Näin sanoo Herra Jumala Sebaot.”

Hiljennymme rukoukseen ja synnintunnustukseen:

Pyhä Jumala, Kaikkivaltias Isämme. Kiitämme Sinua näistä evankeliumijuhlista. Me rukoilemme, armahda meitä ja pidä meidät aina ristisi luona. Vahvista meitä elämään pyhässä pelossa Sinun edessäsi ja turvallisessa sekä kiitollisessa ilossa lähimmäistemme keskellä.

(Synninpäästö.)

Jumalan ja Hänen seurakuntansa palvelijana sanon Sinulle: Syntisi ovat anteeksiannetut Kolmiyhteisen Jumalamme Isän (+) ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Amen.

Palaan hetken kuluttua lukemaani Raamatun sanaan. Tässä vain aluksi totean, että aitoon rakkauteen kuuluu myös varoittavan sanan sanominen, jota Jeremian kirjan sana on. Ja Jumalan rakkaus Sinua ja minua kohtaan on 100 % aitoa. Toivottavasti täällä kuulleet puheet ristin juurelta ovat saaneet Sinut vakuuttaa siitä, missä on ihmisen paras paikka.

Ensinnäkin **kiitos** Evankeliumiyhdistyksen ja koko juhlakansan puolesta Kälviän seurakunnalle, Kokkolan kaupungille ja teille jokaiselle talkootyössä tavalla tai toisella mukana olleelle. Erilaisia ja erimääräisiä töitä päätöksistä tekemisiin on riittänyt. Usealle teistä tämä on ollut aikamoinen urakka. Jos nimiä luettelen, jää aina joku mainitsematta ja siksi pyydän; ota näistä kiitoksista rohkeasti omasi. Jumala teitä jokaista siunatkoon. Ja kiitos Sinulle, rakas juhlavieras, että tulit. Samoin kiitos sinulle joka rakensit rukousten, sanojen ja tekojen kautta näitä juhlia. Muistakaamme myös täältä lähtiessämme esirukous toinen toistemme kohtaan ja evankeliumin työn puolesta.

Nämä juhlalat ovat Jumalan armosta saaneet olla ristikeskeiset juhlalat. Olemme katselleet ristiä, olemme kuulleet monta puhetta Jeesuksen rististä ja kaikesta siitä, mitä risti meille merkitsee. **Risti on näkynyt!** Tässä juhlahetkessä erityisotsikko on: Risti tuntuu, josta teemasta olemme saaneet kuulla muun muassa raamattuopetuksen. Risti tuntuu myös sanassa, jonka

alussa luin. Mistä sanan sain ja kuinka siinä ristin todellisuus tuntuu? Vastaan kolmen otsikon kautta: Pelkää Jumalaasi, Luota Jumalaasi, Kiitä Jumalaasi.

Pelkää Jumalaasi

Ne teistä, jotka lukevat päivän tunnussanaa, muistanevat että perjantain tunnussanasta on kyse. Toki paljon aiemmin olin alustavasti koonnut rakennusaineita tätä hetkeä varten, mutta kun tuo sana tuli perjantaiamuna eteeni, niin en ohi päässyt. Ja tässä nyt olemme tuon sanan kanssa.

Profeetan suulla lausutaan sanoja uskottomalle Israelille. Kyseessä on Jumalan kutsuma kansa, joka monen ihmeen kautta on kuljetettu omaan maahan orjuudesta. Kansa on ollut uskonon yhdessä ja yksittäin. Jumalan sana tuohon tilanteeseen on; uskottomuudella on seurauksensa. Saat katkerasti kokea kun et pelännyt. Kuinka paljon elämääni mahtuukaan hetkiä, jolloin en pelännyt Jumalaani, vaan toimin oman pääni ja halujeni mukaisesti. Jumala ei jätä ottamatta kiinni. Ei silloinkaan kun pakenemme porukan selän taakse. Ihmisten kesken se joskus saattaa onnistua, muttei Jumalamme edessä. Siitä Jeremian kirjassa (2:22) on muistutus: ”Vaikka pesisit itsesi saippualla, vaikka käyttäisit lipeää, jäisi syntiesi lika yhä jäljelle, en voisi olla sitä näkemättä, sanoo Herra.”

Luota Jumalaasi

Ihminen ei pese itseään puhtaaksi Jumalan edessä, vaikka yritystä kyllä on ollut kautta maailman historian ja tänäänkin on ihan vimmatusti. Toisaalta yksi ja yleinen kiertomuoto lienee sekin, että yritetään väittää; Jumalaa ei ole tai että Jumala on pieni ja voimaton. Likaiseksi kuitenkin jäämme näillä keinoin. Edes pullollinen pesuainetta ei riitä. Mutta juuri siksi Jumala pystytti Jeesuksemme ristin, Vanhan testamentin aikana lupauksen sanan kautta ja uuden testamentin aikana ja tästä eteenpäin täyttyneessä sanassa. Eli kyse on siitä, kuinka Jumala pesee syntisen puhtaaksi taivasta varten. Sain kirjoitushetkellä esirukouspyynnön Itä-Suomesta, mikä toteutettiin aamun messussa. Nuori isä ja äiti olivat saatelleet juuri haudan lepoon esikoisensa, pienessä arkussa nukkuneen lapsensa. Ei heidän kohdallaan elämänvoimaa anna järkeily, ei tunteet, ei omat tekemiset, koska mikään järki ei hallitse kuoleman valtaa, mikään tunne ei ylitä kuoleman kauhuja eikä mikään ihmisteko kukista kuolemaa. Mutta taivastoivo ja jälleennäkemisen päivän todellisuus tuodaan tuohonkin kotiin ristinsaarnan kautta.

On siis tärkeintä, että olemme ristin juurella asuvaa kansaa. Se tarkoittaa; syntien anteeksiantamuksesta elävää. Viime aikoina on eri tahoilla väitetty, että Sley vetäytyy eli Sley liikkuu yhä kauemmas luterilaisesta kirkosta.” Tässä luterilaisella kirkolla tarkoitettiin – näin

ymmärsin - ensisijaisesti meidän kansankirkkoamme ja kenties viittauksenomaisesti luterilaista kirkkoa laajemminkin.

Syntisen ihmisen ja hänelle julistettavan armon puolesta on tässä sanottava jotakin. Kristillinen kirkko ja jokainen hengellinen yhteisö voidaan kuvata tässä yhteydessä kahdella tapaa. Jos puhutaan liikkeellä olemisesta niin se voi olla vain ja ainoastaan ensinnäkin kohti ristiä ja toisekseen ristiltä kaikkeen maailmaan. Tätä jatkuvan uudistumisen ja Jumalan Hengen uudistavaa työtä me tarvitsemme niin yksilöinä kuin Jumalan kansanakin. Toinen kuva on siitä, missä Jumalan kansa asuu. Jumalan kansalla on vain yksi asuinpaikka; Jeesuksemme ristin luona eli sanan ja sakramenttien osallisuudessa, eli syntien anteeksiantamuksessa, mikä siis perustuu Kristuksen työhön ja Jumalan sanan lupaukseen.

Sley etäännyy, on siis väärä todistus, koska koko olemassaolonsa ajan yhdistyksemme julistus ja toiminta on perustunut Jumalan sanan ja luterilaisen tunnustuksemme varaan. Eiköhän tämä ole todennettavissa monella tapaa. Yhdistyksemme elinehto pyhän Jumalan kasvojen edessä on siinä, että elämme jatkossakin Jeesuksen ristin juurella. Uusia oppeja tai liikkumisia emme halaja, vanha armonoppi kun sisältää kaiken mitä taivasta varten syntinen ihminen tarvitsee. Siis kun ristin juurella elämme ja

jossakin nähdään etäännyttä eri joukkojen välillä, niin silloin on kysyttävä kuka tai mikä todellisuudessa liikkuu, minne ja miksi! Rukoilkaamme oman kirkkomme ja hengellisten yhteisöjen puolesta että jos liikettä on, se olisi vain ja ainoastaan Jeesuksemme ristiä kohden. Silloin se on parannuksen liikettä syntien anteeksiantamuksessa. Sitä me tarvitsemme, ja sieltä sitten kaikkialle maailmaan Kristuksen todistajina. Kun ihmisiä lähti Jeesuksen luota sanan satuttaessa, kysyi Herramme lähimmiltään, noilta kahdeltatoista: ”Aiotteko tekin lähteä?” Pietarin suulla annettu vastaus sanoo paljon meillekin: ”Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat.” (Joh 6:67-68). Uudistuvia työmuotoja ja vastaavaa tarvitaan, mutta ne voivat olla voittoisia vain terveen ytimen kautta. Eletään siis ristin juurella.

Kiitä Jumalaasi

Ristin juurella on löydettävissä kiittävä kansa. Miksi? Siksi, että siellä eletään syntien anteeksiantamuksessa. Jumalan lain saarna on koskettanut ja näyttänyt todeksi synnin juuri omassa elämässä. Olet syntinen, totta, mutta mitä meille vielä saarnataan synnin tuhovoiman todellisuuden päälle ja pelastukseksi samaiselta ristiltä? Efesolaiskirjeessä (1:7): ”Kristuksen veressä meillä on lunastus, rikkomustemme anteeksianto” ja ensimmäisessä Johanneksen kirjeessä (1:7): ”Mutta jos

me vaellamme valossa, niin kuin hän itse on valossa, meillä on yhteys toisiimme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.”

Jeesuksemme ristin luona olemme siinä valossa, josta lauletaan Siionin Kanteleessa numerossa 162: Valossa vanhan ristinpuun unohdan kaiken muun Kaukaa saavuin katsomaan kasvoja Kuninkaan Kaukaa saavuin laulamaan lauluja Kuninkaan Kaukaa saavuin kuulemaan sanoja kuninkaan

Kuningas puhuu sinulle armon sanoja. Minkä armon? Olin muutama viikko sitten Hämeenkylässä seurakunnan Kenianpiirin vieraana matkassani 7-vuotias pojanpoikani Leevi. Kun olin puheeni pitänyt, kirkkoherra Jukka Nevala ojensi Leeville ison suklaakonvehtirasian. Leevi oli aika muikea, kun valitin että on se epäreilua, kun vaari tekee työt ja Leevi palkitaan. - Tätä on armo. Toinen teki työn ja sinulle jaetaan siitä palkka; iankaikkisen elämän osallisuus. Eikä siinä ole mitään ehtoja, vain se on oleellista että olet oikeassa seurassa, koska kuoleman voittajia on vain yksi; meidän Herramme. Ja tiedätkö; tuohon seuraan oikein erikseen meitä kutsutaan: ”Tulkaa minun tyköni, te kaikki” - sanoo Herramme. Siis Tervetuloa kotiin, armon osallisuuteen, rakkauden kohteeksi ristiä katsomaan ja se tuntemaan - ei vain tiedon kautta vaan ihan elämään.

Saat siis iloiten ja kiittäen lähteä; syntisi on pesty Jeesuksemme verellä. Sitä risti saarnaa ja Jumalan Henki meille opettaa. Kuninkaamme viesti Sinulle tänään kuuluu: (Tit. 3:4-5): ”Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan tuli näkyviin, hän pelasti meidät, ei meidän hurskaiden tekojemme tähden, vaan pelkästä armosta. Hän pelasti meidät pesemällä meidät puhtaiksi, niin että synnyimme uudesti ja Pyhä Henki uudisti meidät. Aamen.

Nousemme nyt tunnustamaan yhteisen kristillisen uskomme, ottamaan vastaan lähtötoivotuksen ja sitten laulamme Siionin Kanteleesta numeron 492.

Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen,

taivaan ja maan Luojaan,
ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan,
meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä,
syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana,
ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan,
nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös
taivasiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla
puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja
kuolleita,
ja Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan,
pyhain yhteyden, syntien anteeksiantamisen, ruumiin
ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän.

”Näin Herrani, vannot ja rohkaiset näihin sun sanoihis
varmoin turvautumaan. Kun aika on lähteä Karitsan
häihin, vain armoosi turvaten nukkua saan.”
(Siionin Kannel 171:2)

Lähtekää rauhassa. Olkaa rohkeat, pitäkää hyvästä
kiinni, älkää vastatko pahaan pahalla. Rohkaiskaa
arkoja, tukekaa heikkoja, auttakaa sorrettuja,
kunnioittakaa kaikkia ihmisiä. Rakastakaa ja palvelkaa
Herraa Pyhän Hengen voimassa iloiten.

Siunatkoon ja varjelkoon teitä Kaikkivaltias,
Kolmiyhteinen Jumala, Isä (+), Poika ja Pyhä Henki nyt
ja iankaikkisesti. Amen. (Laulu 492)